

Sygn. akt VI GC 1053/15/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: A. W.

przeciwko: (...) S.A. w W.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. W. kwotę 1 217,70 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych siedemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty;
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 258 zł (dwieście pięćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 1053/15/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 lipca 2015 roku (data prezentaty Sądu) powódka A. W. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 1 217,70 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że wskutek zdarzenia z dnia 14 kwietnia 2014 r., za które odpowiedzialność ponosi pozwana, uległ uszkodzeniu samochód marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność T. K.. W dacie wypadku pojazd, którym kierował sprawca szkody, łączyła z pozwaną umowa ubezpieczenia OC. Poszkodowany na czas likwidacji szkody wynajął od powódki auto zastępcze S. (...) bowiem samochód zastępczy był niezbędny poszkodowanemu do potrzeb własnych. Wyjaśniła, że przedmiotowy pojazd był wynajmowany przez poszkodowanego od dnia 22 kwietnia 2014 r. do dnia 13 maja 2014 r. Z tytułu najmu samochodu zastępczego, powodowa spółka wystawiła fakturę VAT na kwotę 4 428,00 zł brutto, która następnie została skorygowana do kwoty 4 059,00 zł brutto. Dodała także, że poszkodowany przelał na jej rzecz wierzytelność przysługującą mu od pozwanej z tytułu zwrotu kosztów wynajmu tegoż pojazdu, na podstawie umowy cesji wierzytelności. Powódka wskazała, że pozwana wydała decyzję o wypłacie odszkodowania w wysokości 2 841,30 zł, z uwagi na korektę stawki dobowej do kwoty 105,00 zł netto. Powódka odwołała się od decyzji pozwanej. Pozwana po analizie odwołania nie zmieniła swojego stanowiska.

W dniu 22 września 2015 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 1843/15/5 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, że w dacie szkody ubezpieczała w zakresie OC pojazd sprawcy zdarzenia drogowego i w związku z powstałą szkodą wypłaciła odszkodowanie. Pozwana wskazała, iż przedmiotem roszczeń objętych pozwem jest kwota stanowiąca równowartość odszkodowania za najem pojazdu zastępczego wykraczająca ponad kwotę przyznaną przez pozwaną z tego tytułu w postępowania likwidacyjnym. Pozwana podtrzymała swoje stanowisko w zakresie uzasadnionej stawki za dobę najmu pojazdu zastępczego, tj. w kwocie 105,00 zł netto. Pozwana zaprzeczyła jakoby przedstawione przez powódkę cenniki miały uzasadniać wysokość stosowanej przez nią stawek wynajmu. Pozwana podniosła, że stawki wynajmu pojazdu zastępczego nie powinny przekraczać stawek stosowanych na rynku lokalnym. Pozwana wskazała również, iż za celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty wynajmu pojazdu zastępczego można uznać koszty naliczone wg. średniej stawki stosowanej na rynku lokalnym. Zdaniem pozwanej stawka przyjęta przez powódkę była zawyżona i nie odpowiadała stawkom rynkowym. Pozwana zakwestionowała, także cenniki przedstawione przez powódkę.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 14 kwietnia 2014 roku samochód osobowy marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność T. K. uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej. Ubezpieczycielem od odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej była pozwana. Poszkodowany T. K. w dniu 22 kwietnia 2014 r. zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki S. (...) o nr rej. (...). Pojazd był wynajmowany przez poszkodowanego od dnia 22 kwietnia 2014 r. do dnia 13 maja 2014 r. Powódka z tego tytułu wystawiła poszkodowanemu T. K. fakturę VAT nr (...) na kwotę 4 428,00 zł brutto (150 zł netto x 24 dni). Powódka dokonała korekty przedmiotowej faktury VAT do kwoty 4 059,00 zł brutto (150,00 zł netto x 22 dni) Pozwana na zgłoszone jej roszczenie wydała decyzję o wypłacie odszkodowania w wysokości 2 841,30 zł, z uwagi na korektę stawki dobowej z kwoty 150,00 zł netto do kwoty 105,00 zł netto. Powódka odwołała się od decyzji pozwanej. Pozwana podtrzymała swoje stanowisko.

Dowód: umowa najmu (k.23-27), oświadczenie najemcy (k.28 i 40), zaświadczenie o zatrudnieniu (k.29) faktury VAT (k.38 i 39), pismo pozwanej (k.30 i 45), odwołanie od decyzji (k.46-47).

W dniu 17 lipca 2014 roku, powódka A. W. w drodze umowy przelewu wierzytelności nabyła od poszkodowanego T. K. wierzytelność w postaci odszkodowania za najem pojazdu zastępczego od ubezpieczyciela OC, tj. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.. Pismem z dnia 17 lipca 2014 r. powódka zawiadomiła pozwaną o dokonanej cesji wierzytelności.

Dowód: umowa cesji wierzytelności (k. 41-43), zawiadomienie o cesji wierzytelności (k.44).

Rynkowa dobową stawką za wynajęcie pojazdu zastępczego S. (...) należącego do klasy C tj. 150,00 zł netto przyjęta przez powódkę nie odbiegała od stawek obowiązujących na rynku lokalnym.

Dowód: wydruk cenników (k.31 – 37, 48-52 i 66-68), zeznania strony powodowej A. W. (k.82-83).

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Należy podkreślić, że powołana dokumentacja pomimo iż pochodziła z różnych źródeł przedstawiała spójny obraz przebiegu wydarzeń, który był prawdopodobny w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Z tych względów oceniono wymienione dowody jako w pełni wiarygodną podstawę dla czynienia ustaleń faktycznych.

Sąd poczynił również ustalenia faktycznie w oparciu o zeznania strony powodowej A. W. (k.82-83) złożone na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2016 r. uznając je w całości za wiarygodne. W ocenie Sądu zeznaniom ww. strony

powodowej należało dać wiarę, jako że w sposób spójny przedstawiały one okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, które znalazły swój wyraz w wyżej ustalonym stanie faktycznym.

Sąd ograniczył dowód z przesłuchania strony jedynie do strony powodowej z uwagi na fakt, że za pozwanego nie stawili się nikt, pomimo prawidłowego wezwania i pouczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez A. W. przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stosownie do treści art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą. Pozwana nie kwestionowała, że doszło do wypadku objętego umową ubezpieczenia w okresie ochrony ubezpieczeniowej oraz że pomiędzy tym zdarzeniem, a zaistniałą szkodą istnieje związek przyczynowo-skutkowy.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym §4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. W przedmiotowej sprawie nie było przedmiotem sporu, że doszło do zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową, skutkującego obowiązkiem wypłaty przez pozwaną odszkodowania. Spornym pomiędzy stronami natomiast okazała się wysokość stawki dobowej za najem pojazdu/

Sąd po analizie materiału zgromadzonego w sprawie nie mógł zgodzić się z zarzutem pozwanej, co do kwestionowania wysokości stawki dobowej za wynajem pojazdu zastępczego. Z dokumentów zgromadzonych w sprawie w sposób oczywisty wynika, iż przyjęta przez powódkę stawka za wynajęcie pojazdu zastępczego (S. (...)) należącego do klasy C) tj. 150,00 zł netto odpowiadała stawkom stosowanym na rynku lokalnym właściwym dla miejsca zamieszkania strony poszkodowanej. Potwierdzają to liczne cenniki wynajmu dołączone jako dowody w sprawie.

Nie sposób zgodzić się z twierdzeniami pozwanej jakoby cenniki ze stron internetowych wypożyczalni świadczących usługi wynajmu pojazdów zastępczych nie mogły stanowić dowodu w sprawie. W ocenie Sądu dla wykazania stawek wynajmu pojazdów zastępczych funkcjonujących na rynku wystarczający jest bowiem fakt istnienia takich ofert, a skoro takowe funkcjonują na rynku, to oznacza, że potencjalni nabywcy są skłonni uiszczać ceny w takiej wysokości za najem pojazdu. Należy zauważyć również, że pozwana także przedstawiła wydruki cenników internetowych.

Zatem w ocenie Sądu dokonana przez pozwaną korekta nie znajduje odzwierciedlenia w zasadzie pełnego odszkodowania. Należy również wyjaśnić, iż przyjęcie cen przeciętnych dla określenia wysokości przysługującego poszkodowanemu odszkodowania, niezależnie od samej metody ich wyliczenia, która może być zróżnicowana, nie kompensowałyby poniesionej przez poszkodowanego szkody, gdyby ceny przyjęte u danego przedsiębiorcy (którego przedmiotem działalności gospodarczej jest wynajem pojazdów) byłyby wyższe od przeciętnych. Nadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 kwietnia 2002 r. (sygn. akt. I CKN 1466/99) stwierdził, iż poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania podmiotów, które oferują swoje usługi w tymże zakresie najtaniej. Tym samym przyjęcie przez pozwaną tezy jakoby stawka 105,00 zł netto za najem pojazdu klasy C była w powyższej sprawie uzasadniona w żaden sposób nie mogła się ostać zważywszy na fakt, że zastosowana przez powódkę stawka jak najbardziej mieściła się w granicach

stawek stosowanych przez podmioty wynajmujące pojazdy zastępcze w tej klasie tj. klasie C na rynku lokalnym (woj. (...)).

Należy zauważyć, że z art. 6 k.c. płynie generalny wniosek, że prawa podmiotowe mogą być skutecznie dochodzone o tyle, o ile strona jest w stanie przekonać sąd co do faktów, z których wyprowadza korzystne dla siebie twierdzenia. W ocenie Sądu pozwana nie sprostowała dyspozycji przywołanego art. 6 k.c. W żaden sposób nie wykazała, że stawka w wysokości 150,00 netto za dobę najmu pojazdu zastępczego S. (...) (klasa C) była stawką wygórowaną.

Pozwana kwestionując stawkę przyjętą przez powódkę mogła również w tym zakresie zawnieioskować o dowód z opinii biegłego, czego jednak nie uczyniła.

Tym samym należne powódce odszkodowanie z tyt. zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego wyniosło 4 059,00 zł. Mając jednakże na uwadze, że pozwana zapłaciła powódce z tego tytułu kwotę 2 841,30 zł pozostałe należne powódce odszkodowanie wynosi 1 217,70 zł.

Zatem mając na uwadze wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powódkę roszczenie za w pełni zasadne i w związku z tym w punkcie 1 wyroku zasądzone od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1 217,70 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 par. 1 i 2 k.c.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty, 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 61,00 zł tytułem opłaty od pozwu, 180,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §6 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r. ze zm.), co daje łączną kwotę 258,00 zł.

SSR Jolanta Brząk